

oprettes en særſkilt ſkriftlig Forhøringſkontrakt. Men jeg tillader mig ligeoverfor den ærede Ordfører at ſætholde, hvad jeg før tillod mig at udtale, at, har man først gjort dette Spring, ſaa forekommer det mig, at dette ogſaa i en væſentlig Grad maa influere paa hele Vaterſkountembedets Stilling, baade paa Vaterſkountens Stilling ligeoverfor Sømandene og paa hans Stilling ligeoverfor de Forretninger, ſom han ſkal udføre. Jeg tror ikke, at man, naar Henſyn tages hertil, med nogen Føie kan paatå, at det ikke ſkulde være muligt, ja endogſaa forholdsviſt lei, at ſaa Vaterſkountforretningerne udførte for de 1,600 Rd., der ere blevne vedtagne i det andet Thing. Jeg ſkal nemlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en hel Del af de Kontorudgifter, ſom tidligere have været nødvendige, iſølge den nye Ordning vilde falde bort. Naar der ikke ſkal være tvende særſkulte Kontorer, hvad man jo ikke vil have, ſaa er det ingen Tvivl om, at de Udgifter, der oprindeligt vare beregnede i Lovforſlaget, ikke vilde gaa med til den nye Ordning. Jeg har jo nu erfaret, at det ærede Thing mener at burde følge ſit Udvalg, forſaavidt Forſlaget opgiver Forpligtelſen til at affatte ſkriftlige Forhøringſkontrakter. Men, naar man, ſom ſagt, tør gjøre det, da er der for mit Bedkommende heller ikke nogen Betænkethed ved at tilraade det ærede Thing i det Hele at vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger.

Ordføreren: Jeg vil blot i Anledning af den ærede Miniſters Ytringer gjøre den lille Bemærkning, at det Væſentligſte og Vigtigſte ved Vaterſkountens nuværende Forretninger ikke, hvad man efter diſſe Ytringer ſkulde tro, er Udſtedelſen af Forhøringſkontrakter. Jeg ſkulde viſnok tage meget fejl, om det ikke netop i ſelve Motiverne til Regjeringens Forſlag i ſin Tid meget stærkt var fremhævet, at det Vigtigſte og meſt Heldbringende ved hans Virkſomhed var hans Foretagelſe af Afregningerne og hans Mægling Tilfælde af opſtaaende Tviftigheder. Men diſſe to Ting berøres jo ikke ved den Forandring, der er foretagen i Lovforſlaget. De vilde vedblive ganſke paa ſamme Måde

ſom hidtil, og det er netop dertil, at man fortrinſviſt i alt Fald mener at behøve den ſøkyndige Mand, ſom omhandles i § 10. Derfor forekommer det mig, at den af Miniſteren omtalte Forandring, ſom Lovforſlaget er undergaaet, ikke kan have nogen væſentlig Indflydelse paa det Spørgſmaal, hvorledes man maaønſte den Mand tillet, ſom man her i Kjøbenhavn vil overdrage de omhandlede Forretninger.

Sonne: Jeg kan dog ikke andet end anbefale det høie Thing at vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det foreligger. Den eneſte Betænkethed, ſom der nu er udtalt ved det, ſkriver ſig fra Forholdene, ſom de ere for Kjøbenhavns Bedkommende. Derſom der nu virkelig maatte næres grundet Betænkethed med Henſyn til den nye Lovs mulige Virkninger paa en Plads, hvor der er en ſtor Skibsſart, ja, hvor den ſtorſte Del af Rigets Skibsſart ſaa at ſige koncentrerer ſig, ſaa vilde jeg viſſelig heller ikke ſtemme for Lovforſlaget. Men jeg kan ikke ſhjøne rettere, end at de Forretninger, ſom man anſer varetagne, ogſaa her vilde kunne blive varetagne paa en betryggende Måde efter den foreſlaede Lov. Jeg vil gerne indrømme, at den, ſaa længe Monſtringsbeſtyreren ikke er nogen ſøkyndig Mand, kan medføre en lille Smule Ulempe; men, idet § 10 bemyndiger Miniſteren til ved Siden af ham at ſtille en ſøkyndig Mand, ſaa bortfalder dog derved efter min Mening i det Væſentlige denne Ulempe, og, naar der næſte Gang ſkal anſettes en Monſtringsbeſtyrer i Kjøbenhavn, vil jeg haabe og tro, at det vil blive en ſøkyndig Mand, ſom alſaa ſelv kan varetage Vaterſkountforretningerne, ſom de fremdeles ere blevne kaldede, eller diſſe Mæglingſforretninger og diſſe Afregningſforretninger, hvorom der er Spørgſmaal, forſaavidt det maatte blive forlangt. Den ærede Ordfører ſagde, at det Vigtigſte for Vaterſkountens Bedkommende var Afregningerne og Mæglingen; men jeg vil da gjøre opmærksom paa, at ogſaa, ſom Lovforſlaget nu foreligger, ſkal Monſtringsbeſtyreren jo, naar Afregning bliver forlangt, udføre denne Forretning, ligefom